

СУРАТДА: Аҳмад Исмоилов (ўнгдан иккинчи) ҳамкасблари Зулфия, Мир-мусун ва Риҳон Соҳибоевлар даврасида.

чан тус берарди. Мана ўша мисралар:

Оч бўлсанг ҳам бер,
Тўн бўлсанг ҳам бер,
Тошкентга ёрдам бер!

Шеър муаллифи ким бўлишдан қатъий назар, у бизни, пойтахтимиз аҳолисини қашқоқда айлантириб қўйибди-ку, Тошкент халқи кучага чиқиб, дўпписини очиб, ёрдам сўраётган тиллачи эмас-ку, умуман шеърнинг руҳи, гоҳки нотўғри, — дедим. Бу фикрни ёнимда ўтирган бўлиб муҳрирдан бири қўлаб-қуватладим.

Аҳмад ака дарҳол телефон тўрибасини олиб, партия Марказий Комитети, мафруравчи ишлар бўйича котиб Рафиқ Нишоновга кўнгирик қилди.

— Рафиқ Нишонович, кеча «Комсомольская правда»да чиққан шеърга кўзингиз тушдики! — деб сўради Аҳмад ака салом-алиқдан сўнг.

— Бу қил-қизил шармандалиш-ку, бу халқимиз шайнага ҳақорат-ку. Наҳотки бизни шундай тасвирлашсал! — телефон тўрибасида Марказий Комитет котибининг овози янгради.

— Ҳозир ҳаммамиз газабланиб ўтирибмиз, «Комсомольская правда» рўномаси тахририятга ва КПСС Марказий Комитетига шу хусусда норозилик хати тайёрлаялми...

— Бош муҳрир: «Буни саҳифадан олиб ташланглар, бошқа нарс берамиз», — деди қатъий оҳангда.

Рўномамиз адабиёт ва санъат бўлимининг мудир, шoir Назармат Эгамназаров ҳайрон бўлиб:

«Халқ сўзи»нинг хотира китоби

А З И М
Д А Р Ё

Атоқли журналист АҲМАД ИСМОИЛОВНИ ЭСЛАБ

Очингани айта қолай: Аҳмад ака ҳақида ёзиш мен учун ҳам осон, ҳам қийин. Осонлиги шунки, у киши билан узоқ вақт бирга ишладим, шунинг учун ҳам уни ҳар жиҳатдан яхши билдим. Кишини томони шунки, бир талай яхши фазилатларга эга бўлган бу инсон тўғрисида бирон-бир фикр айтсам, эҳтимол, унинг кифасини тўлиқ қўлиб бера олмасман, деб кўркаман.

Танишим сирасини айтганда, Аҳмад акани жумҳуриятимиздаги журналистларнинг акаси яхши таниш бўлади. Ҳа, у киши ҳаммага таниш, ҳаммага яқин, семимий инсон эди.

Башарти, мен Аҳмад ака ҳақида фақат ўз фикрларимни баён қилгудек бўлсам, эҳтимол, улар субъектив, бир вазнага бўлиб чиқибди мукамил, Шу мулоҳазага бориб, Аҳмад акани қийиндан билган, у билан бирга ишлаган кишилар — унинг ҳамкасблари, шоғирдлари, яқин танишларини сўзга қорашини лозим топдим.

Узбек журналистларнинг устозларидан бири, «Узбекистонда хизмат кўрсатган маданият ходими», «Узбекистон матбуоти» ойнасининг бош муҳрири Зияд Исмоилов Есенбоев бундай дейди:

— Аҳмад рўноманинг ҳақиқий жонкуяри эди. У Каттақўрғондаги педагогика билим юртини битирган, 1933 йилда «Каттақўрғон ҳақиқати»да меҳнат фаолиятини бошлади. Кейин Тошкентга келди. У тўғра журналист, суяги рўнома ишда қотган эди. Котибнат ишини жуда яхши биларди. «Ёш ленинчи», сўнгра «Қизил Узбекистон» рўномаларида ишлаб, ўзининг ноёб истеъдод соҳибини эълон қилди.

Биронта одамини ҳафа қилганини билмайдим. Аҳмад иккидун ҳодимлардан ташқари, корректорлар, муҳрирлар, ҳарф тўрвачи, чоповчи ҳодимлар билан ҳам яқин-қўнда бўлиб кетганди, улар билан гоҳда яқин ишларди...

Ҳа, Аҳмад Исмоилов чиндан ҳам содда, берақча баробар, қалби очик, виждони тоза, дилкач инсон бўлган. У ўзининг меҳнатсеварлиги, камтарчилиги ва қувончлиги билан атрофдагиларга ҳаммаша намуна, улар меҳрини қозонган эди.

У бошқаларни ҳам ўзи каби меҳнат қилишга ундарди. Аҳмад ака чарчаш ималигини билмасди. Ишда жонкуяр, фидойи бўлишни биз ундан ўрганардик. Ҳаммаша янги-янги фикрларни олға сураб, ташаббус кўрсатиб, рўнома кишини жонлантириш, унинг кифасини очиб, иложи бўлса, ҳар бир соғда мушаррирлар дикт-этиборини ўзига жалб этуви, ўқимачилик материаллар бўлиши учун астойдил ҳаракат қиларди.

Бизнинг рўноманинг тарҳини ҳам ўзи тўзур, суратларни танлар ва саҳифаларга лаштириб, сарлавҳаларни ўзгартириб, уларга сайқал берадди (вақоликчи, бу ишларни давлатда сарҳатчи билардик). Шунинг учун бўлса керак, Тошкент ҳақиқати рўномаси мушаррирлар орасида қўлаб-қўли бўлиб кетар, ундаги қизиқ материаллар қизил муҳомака қилинар, омма эйтиборини қозонарди.

«Риҳон Соҳибоев, Қобилжон Узоқов, Холбек Эдгоров, Аҳмад Исмоиловлар 60—70 йилларда узбек журналистикасининг энг устоз вакиллари эдилар, — дейди «Овез тоғини» рўномасининг бош муҳрири Шавкат Нишонов. — Уша йиллар ишар этилган рўномаларини

Мен собиқ раҳбарим, жумҳурият журналистлар ҳақида яхши таниш, ҳурматли Аҳмад ака ҳақида бирон нарсга ёзаман деб сира ўйламайдим. Қарангки, замонанинг зайли билан бир неча йиллардан кейин — Аҳмад ака аллақачон оламдан ўтганидан сўнг — бу табаррук зот, қалби дарё инсон тўғрисида ёзишга тўғри келди.

Меҳнатсеварлик, камтарлик, тўғрилиқ, фидойилик, саҳоват, муруват — булар инсонини улуғлайдиган аjoyиб фазилатлар. Унда ана шу олижаноб фазилатларнинг ҳаммаси жалмулук бўлганди.

Аҳмад Исмоилов бир неча йил давомида варақласангиз, улар қолдирган ёрқин изларини гувоҳи бўласиз.

Аҳмад ака корректорликдан то муҳаррирликка қача жуда оғир, лекин шарафли йўлни босиб ўтган. Шунинг учун ҳам бу соҳа ишини икки-чиқирингача биларди. Саҳифаларини ўқиб, мақолаларни танлаш ва таҳрир қилиш, рўномани безатиш, корректура, котибнат ва жамоавий бошқарув санъатини биз, ҳозирги муҳаррирлар Аҳмад акадан ўрганганимиз, ана шу табаррук инсон мактабидан ўтганимиз.

Аҳмад аканинг энг яхши одатларидан бири ҳақида тўхтамай ўтмайман. Рўнома саҳифасида чиқиши лозим бўлган энг муҳим, энг қизиқарли материалларни — очерклар, фельетонлар, ўткир танқидий мақолалар, ҳикоялар, бадиий жанрларда ёзилган бошқа материалларни у қўличилигида муҳомакадан ўтказарди. Бундай йилларда рўнома таҳрир ҳайъатининг аъзолари, бўлимларнинг мудирлари, муаллим қўнашардилар. Материал ўқиб бўлинган, Аҳмад ака муҳомака иштирокчиларининг ҳар бирига сўз берар ва улар фикрини тингларди, айтилган яхши фикр-мулоҳазалар албатта инобатга олинарди.

...Шундай бир воқеа хотирамда сақланиб қолган. 1966 йил эр қимирлашдан сўнг оравдан бир-неча кун ўтган, «Комсомольская правда» рўномасида, ақал янглишмаган, ўша вақтларда донг таратган шоир Роберт Рождественскийнинг Тошкент эълонига бағишланган каттагина шеърини босиб чиқарди. Уни истеъдодли узбек шоир Султон Ақбарий ўзбек тилига таржима қилди. Шеър «Тошкент ҳақиқати» рўномаси ҳамма кишига кўйилган, эртага чиқиши керак.

Аҳмад ака одатдагидек шеърини муҳомакадан ўтказишга қарор қилди. Уни рўноманинг ходими, шоир Усмон Жонитов (марҳум) жанардон ва жоабали овоз билан ўқиб берди. Сўнг бош муҳрирлар ўтирганларнинг маъзур шўх хусусидан фикрнинг бири-бири сўрай бошлади. Қўнчилик шеърини маълум топди ва рўномада бошқарувчи айтди. Гал менга келди, ўша вақтларда шу рўноманинг бош муҳрири муровий эдим. Қўнчилигимда шеърнинг кўнчирик босилишига мутлақо қарши эканимни айтдим.

Сабоби — шеърда шундай мисралар бор эдики, улар маълум бир фикр айтилганидан сўнг тез-тез таскорланиб турар ва шеърга гўё тасхир-деҳи ҳақида қилдик! Ахир, буни Султон Ақбарий кечаси билан ухлай таржима қилган эди, меҳнати зов кетди-ку, — деди.

— Ҳечқиси йўқ, — дедим мен, — у киши бошқа шеър ёзиб, қалам ҳақини икки баравар қилиб тўлаймиз.

— Тўри айтаётти, мен рози, — деди Аҳмад ака муҳомакага хотима ясаб...

Аҳмад Исмоиловнинг ёшларга эйтибори ўзгача эди, энг қадрлини тарбиялаб, камол топтиришга бўлган илхоси билади эди.

— Катталар қатори Аҳмад ака ёшларни ҳам жуда яхши кўрар, ҳурматлар ва улар тўғрисида астойдил галмуғли қиларди, — деб эслади узбекистон давлат эълонига, ҳамма номидан узбекистон давлат муфотининг совридорни ўткир Доҳимов... Мен Тошкент давлат дорифундунида ўқир, айни пайтда «Тошкент ҳақиқати» рўномасининг адабиёт бўлимида ишлардим. Бўлиб муҳриримиз, шоир Назармат ака ва бош муҳрир Аҳмад ака Исмоилов шахсан менга кўп ахшилик қилган. Мен уларнинг галмуғлиларини ёсло унутмайман.

Биз ҳақо пахта теримига чиққан кунларда ҳам Аҳмад ака турмуш-муносибимиз, ёр-инарчимизни албатта суриштириб турардик, ўзига дуруст шараф яратиб беришга ҳаракат қиларди. Мен Жасур Носиров, Бунди Пулатов, Илҳом Султонов, Насрулло Қимнатупоев каби ёшлар қатори «Тошкент ҳақиқати» рўномасининг Аҳмад ака бошлиқ таҳририят журналистларидан кўп нарсаларни ўрганганим, у кишини қўлаб тарбия топганим.

Аҳмад ака кўпини кўрган ва кўп нарсани билладиган тажрибали журналист эди. У камтар, уфатан одам эди. Ҳазил-мутойибларини ўзинга қўядиган, бошқалар руҳини кўтардиган, қувонч инсон эди. У кишининг инсоиялик фазилатлари хотирамга маҳкам ўрнашиб қолган. Бошқа устозлар қатори мен Аҳмад акани ҳам тез-тез эслаб тураман.

Дарҳақиқат, Аҳмад ака замонавий катта оқинчи ҳақида, уларнинг турмуш кечирishi, болачакиси тўғрисида қайғулар, қўлдан келган ёрдамнинг аямасди. Ходимларга галмуғр, меҳрибон бўлиш ботида ҳаммаша у бошқаларга ўрнатқурсатарди.

Зияд Исмоилов тўғри айтилганда, Аҳмад ака чиндан ҳам ҳақ кимни ҳафа қилмасди, бу кишини қонатмасди, аксинча, ҳақога йўл қўйган

одами тўғри йўлга солар, бошига қулфат тушганларнинг кўнглини кўтарарди. Унинг бу хислати, тўғриси айтиш керак, бошқаларга камдан-кам учрайди. Бу ҳам одамларни тарбиялаш усулларидан бири, деб ўйлайман.

«Халқ сўзи» рўномасининг маъсул котиби, узбекистонда хизмат кўрсатган журналист Тоҳир Мирҳодиев «Тошкент ҳақиқати» рўномаси тахририятда Аҳмад Исмоилов раҳбарлигида ишлаган йилларини эслаб, қуйидагиларни ҳикоя қилиб берди:

— Тўғра газетачи, истеъдоди ёрқин муҳрир, энг муҳими — бағри кең, каттаю кичик (жумладан, амалдор оқдди фўрарога ҳам) бирдай хушмуомалали, яхши улфат ва серфўзали инсон — Аҳмад ака Исмоилов раҳбарлигида роппа-роса ўн йил вилоят рўномасида ишладим катта бахтга муяссар бўлганимиз ҳамкасбларимга ифтихор ила гапириб юраман. У кишини айниқса умидли ёш ходимларни асраб-авайлар, обиди туриб олишлари учун астойдил галмуғлилик қилар, ён-атрофдан бўлаган баъзи нотўғри хуружлар, камситишлар, сўйлуқчиликлардан ўзини қалқониб қилиб, сақлаб қоларди. Жумладан, мен ҳам ана шундай меҳр-муруватдан бир неча бор баҳраманд бўлганим.

...Н. С. Ҳрущев замонасида рўномаларда ишлаганини турган-битгани аъзо эди. Каттақўрғоннинг имамиси кўп — сафар қилишни нуқтасўзлаш. Шундай кезларда бутун ижодий жамоа кун бўйи елиб-югуриб, бош қотириб тайёрлаган газетани соғин кеча яқин бузилди катарди. Яна тахририятда тонгга қадар чиқарил ўчмасди. Айниқса муҳрирлар, котиблар, навабчилару корректорларга қийин. Оч-наҳор, чарчоқ, маъзур бир алфозда бутунлай янги сон тайёрлаш — тизгинсиз кўнгли, кетма-кет тузатишлар келадиган матини босиб чиқариш керак. Худо кўрсатмасини, бирорта хато ўтгудек бўлса, ҳолиқиз воё...

Шундай навабчиликлардан бирини ўтказиб, пича дам олгач, тахрират идорасига тушдан кейини келдим. Ҳаммаша гажуку, гала-говур бўладиган инимқоронгу йўлга хоналарда сукунат. Кўнглим бир нарсани сўзгаданек сесганим кетдим.

— Муҳаррир хонасида йилгилик бўлаётти. Келиб қолса, дарҳол юрсин, деб тайинлашганди, — гапни қисқа қилди ҳақимон Ақбар Алиев. Овақулдода ҳақимон йўл бергани аниқ эди. Юрагим гўл-гўл уриб, қия эшикдан муруладим. «Киринг» ишорасини қилди Аҳмад ака. Хона тўла одам. Тахрир ҳайъати, партбюро, насаба уюшмаси комитети аъзолари, ҳуллас, тахрират жамоасини таърибати турганларнинг ҳаммаси шу ерда.

Баҳс-мунозаранинг борикданан англадимки, мен навабчилик қилган соғда ижодий зотга ўтган. Тўғрироқ, «курорисизлик» ўрнига «курорилан» сўз кетган.

— Юзмининг ерга қаратишди. Хато ўтказган ҳамма ходимларини эгиллаб турган лавозимдан бўшатил керак, — деди фўрастан фойдаланиб, тақдиримиз илҳонини ўз қўлига олмақчи бўлган партбюро аъзоларидан бири.

— «Сийси» кўрларга орамизда ўрни йўқ, — деди бошқаси лўқма ташлаб.

Ингилиши Аҳмад ака ақун эсади. Узоқ гапириб ўтирдим.

— Ижозат қочмайди, — деди у. — Улар ҳақида, эҳтимол, таъриб-қўнмага етишмаганди. Узларини оқшайлари учун инсон берайлик. «Ҳайфсан» билан чекланса бўлади.

Гал берилган жазода ҳам. Муҳомамага тушганини ўзи бир аъзо: ич-этигини об тўбора. Кейнайт чотқ, кўп ишга бормайди. Дунё қоронгу қирнади кўзга. Ана шунда Аҳмад аканинг кич инсоний хислатларидан биттиси яққол намоён бўлди.

Эртасига ишга келиб, энди ўрнимага жойлашган эдим ҳамки, эшик очилиб, Аҳмад ака кўриди. Роса танбэк эшитсам керак, деб юрагим такапу. Аммо у ўтган ҳақодан гап олмади. Рафиқ қолгани, яқинда дунёга келган қизим Ироданинг «соғлигини сўради».

— Сава [сураткаш] билан бирга уч-тўрт кун Олмалиқни айланиб келсанлар. Ёш, истибқолли шахар. Қўлдан бундан газетамизда ўша ердан ўзгустур нарса чиқариб, — сўхбатимизни дошриқ билан ақунлади Аҳмад ака.

Ораван бир ҳафта ўтар-ўтмас Олмалиқдаги Олтинтопан кон-металлургия комбинатидан турку мақолаларини босилиб чиқди. Улар А. Абалов оқини жазобдор суратлар билан безаганди. Летуҳада юқорин баҳо беришди.

— Мирҳодиев билан Абаловнинг Олмалиқ сафари унутлим бўлди. Тахрират топширини яз-қўнмадан ақунлади.

Узбекистон Президенти Туркиядаги йирқи олий ўқув юрти, илмий марказлардан бири «Хатават төпа» дорифундунида бўлиб, бу ерда ташқи сийбас ва хоржий алоқалар марказининг очилишига бағишланган йилгиликда қатнашди.

Яқин келмақда бу энг масаланида жумҳуриятимиздан келган мингта йигит-қиз тақдир олади. Олим ва муаллимларнинг алоқалари кенг йўлга қўйилди.

Анкарадаги электрон-техника заводи иқтисодий тараққийнинг тарки намунаси экан. Бу ерда маалаки ишчилар қўли билан жақон бозорини рақобатга дош бера оладиган ранг-баранг санот моллари ишлаб чиқарилаётди.

Дўстона сафар охирида жумҳуриятимиз Президенти Туркия раҳбар шарафига қабул уюштирд. Тахрир чоғида Сулайман Демирел Президентимизга Туркия ҳукумати томонидан узбекистон мустақиллиги расмий равишда тақдирини тасдиқловчи ҳужжатни топширди.

Ҳамюртларимиз Туркияга сафар давомида турки халқининг ўзбек биродарларига меҳр-оқибати, дўстона муносабатларини ҳар қадамда сез-

иб, ҳис қилиб турдилар. Утган йилги жумҳуриятимизнинг муҳим иқтимоий-сийсий ҳаётига онд ўнга ақин видеофильм яратилди. «Истиқлол йўли» ўрни орасида муносиб ўлар эгиларди. Муҳим ва долзарб мавзулардаги видеофильмлар янада мазмунли, таъсирчан қилиши учун баъзи бир мулоҳазаларни ўртага қўймоқчимиз.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

Ҳар қандай фильмнинг пой-даворини сиёсий тарки эйтишини хисобга олиб, бу ишга юксак маалаки мутахассисларни жалб қилган лозим. Видеофильм яратишга телевидение талаблари, унинг ўзига хос хусусиятларини, эстетикасини чуқур тушунадиган таърибали ва билимдон кишилар билан бирга ишларди.

ОИНАИ ЖАҲОН ҚАРШИСИДА
ҚУТЛУФ САФАР

Янги йил арафасида жумҳурият ойнаи жаҳонда орқали ички қисмдан «борат истиқлоқ» йўли. Туркияда «тўрт кун» видеофильми (сценарий муаллифлари И. Абдухаликов, А. Турғунов, А. Абдуразақов; режиссёр Н. Маҳмудов; тасвирловчилар Т. Курбанов, Р. Камолов) намойиш қилинди. Томошибиллар Президентини И. А. Каримов бошлиқ узбекистон ҳукумат делегациясининг бултур декабрь ойида Туркияга қутлуф сафари ҳақида ҳикоя қилувчи маъзур видеофильми чуқур мамнуният билан кўрдилар.

Видеокамера делегациянинг қардош мамлакатда бўлишини бутун тафсилотлар билан қадим-бақадим муҳаббат борган. Халқимиз муҳаббат борган. Халқимиз муҳаббат борган. Халқимиз муҳаббат борган.

Делегация аъзоларининг мамлакат бўйлаб сафари гўзал Измирдан бошланди. Олис узбекистондан келган меҳмонларнинг шахар вайлиси Кутлуф Оқтош бошлиқ мезбонлар қутуб олдлар. Довруғ оламини тутган шаҳарда истиқомат қилувчи неча юзла миллатдош — ватандошларимиз ҳам бор эдилар. Улар меҳнатсеварликлар, пок эйтишлар билан Туркиянинг эйтишлар ва маданий юксалишига залворли ҳисса қўшиб турки халқининг назат-икроминга

сазовор бўлганлар. Ҳеч нарсадан камчиликлари йўқ, турмушлари бадастир. Фақат биттагина армиялари бор — киндик қонлари тўйилган она туپроққа етишини орау қилдилар.

Ҳамюртларимиз шаҳардаги «Опель» Векра деб аталуви олам-турк қўша ишончасида бўлдилар. «Опель» автомобилларини ишлаб чиқарадиган заводнинг ишга турушига атиги бир ярм йил бўлганига қарамая, 1991 йилда 7200 энгил машина ишлаб чиқарди. Бу йил эса ўн минг машина ишлаб чиқариш кўзланмоқда. Яқин келмақда бизда ҳам ҳар жиҳатдан кулай, жақон бозорларда қаридордиги машиналар ишлаб чиқарадиган ана шундай завод ишга туширилса, ажаб эмас. Туркиялик ва олмонийлик таъбиркорлар бунга бош қўшиб интиладилар.

Меҳмонлар замонавий ускуналар билан жиқозланган ил йигирува фабрикаси билан ҳам танишдилар. Бу даргоҳда ишчиларнинг унутлим меҳнат қилдилари учун қулда шароит яратиб берилган. Бутун Туркияда бўлгани каби бу ер-

да ҳам ҳар бир ишчи ўз иш жойини қадарлаб, астойдил ҳақоп, сифатли меҳнат қилар экан.

Измир кўчаларида шаҳарликлар узбекистон вакиллари-нинг Туркияга сафари ҳақида қонқиш билан гапириб, дил сўзларини нэжор этдилар.

И. Каримов Измир вайлиси уюштирган қабул маросимида сўзга чиқиб, назирилларга узбекистоннинг Самарқанд ва Бухоро шаҳарлари билан биродарлашини таъкиф этди. Делегация аъзолари Истанбулда шайрида бўлганларида Туркиянинг муқаддас қадимлоқлари: Султон Маҳмуд ёдгорлиги, турк халқларига тож кийдирилган Биби Марям, Ая София масжидларини, Ота-Сотчи қароргоҳи — Дўлма бочгани зийрат қилдилар. Осий ва Оврупо қитъаларини боғлаб турувчи санот, тижорат, фан ва маданият маркази билан танишдилар. Истанбулнинг Тошкент билан биродарлашини ақд қилди.

Жумҳуриятимиз Президентини ис-тибқолиқ ишбилармонлар билан учрашиб, икки мамлакат ўртасидаги ҳамкорликнинг таърифлаб берди. «Давлат мустақиллиги ҳақида қонун-қондан, аниқроқ қилиб айтганда, ҳозир Туркияда, асосан Истанбулда шайрида бир пайтлар Туркистондан чиқиб

кетган узбекларнинг катта гуруҳи, уларнинг фарзандлари истиқомат қилдилар. Пок эйтишда, зуқулқони ва меҳнатсеварлиги тўғрисида Истанбул ақлининг ҳурматини қозонган ватандошларимиз билан савмиий учрашув бўли

